

kunde man tillige bruge det Nævn, der er Tale om. Jeg vil her tilføje, at i og for sig er det det eneste, man ude paa Landet egentlig har at rette sig efter, naar man ved et Fæstemaals Indgaaelse skal se, om et Tyende er godt eller mindre godt, dette, at man faar at vide, at han har tjent saa og saa længe paa et eller andet Sted, og det giver ogsaa vedkommende en ganske anderledes Sikkerhed for at faa en god Kontrakt, end naar man aldeles ingenting ved om ham. Derfor tror jeg, det i Virkeligheden er i Tyendets velforstaaede Interesse, naar man bibeholder en saadan Tjenestebog, hvori Kontrakter kan indføres.

Det er i og for sig min væsentligste Anke mod Lovforslaget, at man er gaaet bort fra dette. Men der er naturligvis ogsaa enkelte andre Ting i Lovforslaget, jeg kunde ønske anderledes, og jeg skal nævne nogle af dem. Man har bestemt, at Skiftetiderne som hidtil skal være den 1. Maj og den 1. November. Det er vel maaske lidt vanskeligt at faa dette forandret; men i alle Tilfælde vilde det ude paa Landet have en overordentlig stor Betydning, om man kunde faa det forandret til den 1. December. November Maaned er, efterhaanden som Roedyrkingen er skredet frem, blevet næsten en af de allertravleste Maaneder i hele Aaret for Landbruget, og det er ret uheldigt, at man netop i Begyndelsen af den Maaned skal forandre Folkeforholdene, og der skal flyttes fra det ene Sted til det andet. Hvis man satte Maj og December som Skiftetiderne, vilde det for Landbrugets Vedkommende — det tror jeg, alle Landmænd vil være enige med mig i — være et stort Gode.

Fremdeles har Folketinget indført en Bestemmelse om, at bliver et ugift Tyende frugtsommeligt og godtgør, at hun skal indgaa Ægteskab inden Udløbet af Tjenestetiden, skal hun være berettiget til at opsiges Tjenesteforholdet med 15 Dages Varsel. Ja, naturligvis, det Hensyn bør jo tages til et frugtsommeligt Tyende, at hun maa forlade sin Plads, naar hun er uskikket til at forrette sit Arbejde, og det falder hende besværligt o. s. v. Men denne Bestemmelse er en lille Smule uklar. Naar dette Tyende kommer til Husbonden og siger: Jeg er frugtsommelig og om nogen Tid vil jeg gifte mig, og derfor flytter jeg om 15 Dage, saa jeg ved ikke, hvad Husbonden har at sige til dette. Hun maa jo selv afgøre, om hun er frugtsommelig, og ogsaa selv vide, om hun vil giftes; men

Husbonden staar i en kedelig Situation, da han ikke selv aner, om nogen af Delene er rigtig. Jeg synes, at det er en lille Smule mærkeligt at indføre en saadan Bestemmelse i Lovforslaget.

Der blev af det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Døcker) anket noget over Lovforslagets Bestemmelser angaaende Værelserne. Det forekommer mig dog, at de er ret gode, men jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at § 11 ganske vist ogsaa efter min Mening kun kan gælde Nybygninger.

Der har været megen Tale om Udbetaling af Lønnen. Naar der ikke er truffet anden Aftale, skal det almindelige være, at to Trediedel af Lønnen for et helt Aar betragtes som Løn for Sommerhalvaaret; man plejer nu i Almindelighed at regne tre Fjerdedele. Det lægger jeg dog ikke videre Vægt paa, thi man kan jo altid indføre Undtagelser i Blanketterne.

Naar det i § 23 siges, at Husbonden ikke uden gyldig Grund maa paalægge Tyendet Natarbejde, og at Tyendet i Tilfælde af, at dette sker, skal have tilstrækkelig Hvile den næste Dag, vil jeg derom sige, at hvis en Stuepige f. Eks. skal være oppe en Nat til Kl. 1, skal hun herefter have tilstrækkelig Hvile den næste Dag. Det skal hun naturligvis i alle Tilfælde have, men jeg maa dog sige, at ved Natarbejde har man i Kommissionen nærmest tænkt sig det Tilfælde, at det f. Eks. blev paalagt en Mand at skulle vaage ved et sygt Dyr eller lignende, og i det Tilfælde skal han have tilstrækkelig Hvile den næste Dag.

I § 32 er der givet en Bestemmelse, gaaende ud paa, at et Tyende kan lade være at tiltræde Tjenesten, naar det kan bevises, at Husbonden, i det sidste Aar før Tjenesten skal tiltrædes, har mishandlet eller sultet sit Tyende eller søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger. Det forekommer mig, at det er en lidt mærkelig Bestemmelse. Der kan jo gaa meget lang Tid, inden noget saadant kan afgøres, men et Tyende kan uden videre komme og sige: Jeg tror, at du har villet forlede dit Tyende til en usædelig Handling eller til en forbrydersk Handling, og derfor tiltræder jeg ikke Pladsen. Saa maa man til Domstolene og se at føre Beviset, men dermed gaar Tiden — og jeg synes derfor i det hele taget, at det er en daarlig Bestemmelse. Naar det angaaende Nævnet hedder, at Nævningerne skal være uberygtede vederhæftige Personer, som har fyldt 25 Aar og er i Besiddelse af dansk Indfødsret, da